

27.
ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ
'22
7 Mayıs 2022

Ş İ İ R S E R G İ S İ

ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ
Hakan R. Temiz (Düşme)

- İrtifa
- Görüntü
- Aktarılma
- Beyan
- A4 Olay Mahalli

ARKADAŞ Z. ÖZGER SİNA AKYOL ÖZEL ÖDÜLÜ
Öztekin Düzgün (Çiçekler Mümkünse)

- Ev
- Halı
- Mıknatıs
- Arada
- Kete

ARKADAŞ Z. ÖZGER ADI ANILMAYA DEĞER GÖRÜLENLER

Handenur Dayıca

- Gelecek Dinler Tarihi
- Lilithin Öğüdü

Mert Özden

- İgnoramus ve Çözük Gömlek

Ozan Behram

- Bir yön duygusundan farksız

Onur Tuna Bozbey

- Şeylerin İzinden

Vedat Barga

- Şubat

Utku'can Yazıcı

- Birbirinden Nefret Eden Çiftin İhanet Tablosu

27.

ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ '22

7 Mayıs 2022

İRTİFA

Bırakmalıyım kendim dışında suçladım her şeyi
Gayet doğal değil midir bir moloz yığınının bön bön bakışım
Elbette kendim için bu böyle oldu demeyeceğim
Sizi de bundan men etmemeliyim buna da üzülüyor değilim
Ama nasıl olur ki insan etinin kokusu DNA ararken
Buradan çıkmalıyım nerede olduğumu öğrenince

Danışıklı dövüş. Bilirsiniz Âdem ile Havva
Alt soy Habil ile Kabil
Günceldir hâlâ Amerika Rusya
Benim her gün aynı saatlerde uyanmak istemeyişim
Belli anlaşmalar ile karar kılınmış sınırların gözlerimi açma isteği
Rüyalarımı bilmiyorlar iyi ki

Tanrı bazı kararlara uymalı
Herkes bazı kararlara uymalı
Makul ne güzel kelime sansasyonel de hem

Boşvermişliği bir elyazması gibi saklayayım istiyorum
Ya da terk edişliği simgeleyen bir telkâri
Dedelerin torunlarına anlattıklarını romantizm sanıyorsunuz siz
Siz, buhurlanmış kapitalizm (neyse burayı geçelim)
Bu tütsü ne güzel kokar şimdi imitasyon nasıl olsa
İyi bilirsiniz bunu inkâr etmeyin sönmeyelim
Sönmeyeyim. Ateş zor

Bir düzlem babında bakacak olursak yanlışız
Beş duyu organına sahip varlık konuş
Üçte ikisi su ile kaplı bu kara parçasını nasıl bilirdin?
Kötü. (istemsiz uykulu)

Saat 06.50 alarm ertelendi
06.55 ertelendi
07.00 alarm kapatıldı

Hakan R. Temiz

GÖRÜNTÜ

Koklayarak buldum evi çıkarken savurmuştum bunu
Nöbetleşe uğrar oldum hastalıklarına ölüme çare yok
Tıkadım kulaklarımı ellerimi de şişirdim
Tamam dedim sakın ol evdesin bulabilirler artık seni
Perdeyi aralayıp gelmemi bekledim

Gördüm geldiğimi geldikten sonra gördüm perdeden kendimi izlediğimi
Ne kadar da yalpalanıyorum diye niç geçirdim gözlerimi kapatıp
Vücutuma en uygun senaryonun ilanına çıktım
Baktım babam müsaade istiyor mezarına yaka paça götürülürken
Su içiyorum doğrulmadan perde geceleri silüet oluyor korkuyorum

Biraz fazla kaçırmışım alkolumü çünkü bana aitti
Dünyayı sabit tutamıyorum elimden kaçıyor suları
Tuz döküyorum üstüne karalarını kusturuyorum
Güneş eksenim etrafında dönüyor diye ağlıyor ayılması gerek
İkimizi bu çıkmazdan çekecek şey sırtımda
Uygun hale geldim dua okumadan git damar damar üstüne
Sana karabasan dersem korkarız ikimiz de

Kahkaha atıyorum belli bir süre sonra bir süre zarfında
Flaşlar patlıyor yemekler merhaba deyip boğazıma doluyor
Dalgınlığım bazılarını eğlendiriyor gitti kafası duyuyorum
Ben eski sevgililerimden biriyle hesaplaşıyorum (ağlıyorum)
Herkesin uyumasını bekliyorum sonra eve nasıl geldim bilmiyorum
Perdenin önündeki adama sesleniyorum o da bana
"Uykusuz görür bizi duvar, karşılıklı flulaşırız."
Avazım çıktığı kadar bağıriyorum onu aşağı atarken

Ölüm nedeni: Enfarktüs

Hakan R. Temiz

27.

ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ '22

7 Mayıs 2022

AKTARILMA

Çıkıyorum boş diye terk ettiğiniz tüm tepeleri
Borçlanmadan hiçbir kök ya da köknara öyle uslu
Dalıyorum yer yer bahis konusu olmasın diye ağ tutmuş anlarıma
Bir balta yordamı ile Karadeniz ikliminden bir bozkır nasıl yaratılır diyorum
Çıkıyorum bunu da arkamdaki selektör makiye inat ona rağmen
İnerken sondan okunacak bu dizeler

Tamamlanmadı henüz düşük viteste çıkış ve yakmadığım izmarit
Şu an çalan ezgi çekmeyen milli ve yerli noksanlıklarımızı vurguluyor
Ben milli ve yerli olmadan da düş kurabiliyorum yerli yersiz
Bir üst düzelti: Sollama yapılamaz ses boyunca
Dikiz aynasından kontrol edemem artık lütfen sol baba

Yenilenmeli solan her şey ve yol çizgileri ve saklanmamalı otobanda radarlar
Homurdanıyor fark etmeye zorladığım göz kapaklarım
Toplamaya niyetlendiğim dik düşen kozalaklar
Ardıç kokusu, reçine buyruğu, kan ovuşması
Resim yapmak istediğim malzemeler bunlar

Araba ters çevrilince de tekerler dönüyor
Hani bu köprüden kimse geçemezdi Nekir

Hakan R. Temiz

BEYAN

Dalıp gidiyorum bir bahane çabam bu
Kaz ayaklarım için hâlâ buğday övüyorum
Hiçbir zaman olmadı içine bardak doldurduğum eski gazetelerim
Yahut üzerinde izlediğim balköpüğü fönlü bir yumuşaklık
Beni korneasına ikna eden bir iris
Yoktu, gerçekten

Kaşıma attığım çizgi bilemezsiniz çünkü berberim yok
Elimden irkilen market poşetlerimi de görmediniz hiç
Kafama dökülen soğuk suları
Koluma giren "Sesini çıkarma seni evine götürüyoruz."ları
Penceremden bakan intikam tugaylarını
Slogan atan yangınları
Banyomdaki su baskının sebep olduğu cinayeti

Katıldığım hiçbir taziyede beni tanımadınız
Beni tanımadınız çünkü yok beni tanımadınız

Israrlıydım ben oysa böylece annemi hatırlardınız
Çıkacağım yollarda niçin hep ıslaktı ayaklarım
Tütsülenmiş şaşkınlıklarım sus diye bağırdığım ellerim
Yok yere izlediğim rüya sonrası sanrılarım
Yetişkinliğimden dolayı yanında uyuyamadığım herkes
Söyleyin söyleyin konuşsun herkes
Ben bu gece vakti nasıl uyanmalıyım uyurken

Uyandım pek de beklediğim gibi olmadı
Böyle hayal etmemiştim yağmur şeritlerini
Üşümenin kapladığı alan vardı
Üşüyorum ben bunu yazacak herhangi bir bildirge var mı?
Yüzüme yansıtılacak mı peki dalmaçyalı şortum hodri meydan
Hodri meydan kedi yavrularının olduğu sigara içilen mekânlar
Hodri meydan içime çekmediğim dağılan ruhlar

Beni de bırakma meydanı da
Hodri diyorlar hep uyanmaktan çok korkuyorum

Hakan R. Temiz

27. ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ '22

7 Mayıs 2022

A4 OLAY MAHALLİ

Kahır örtülerini yeni serdiğim yerlerden kaldırdım
Anladım ki herkes kurumayı bekleyen acı
Tamah edilen ne varsa bu yerin astarında
İki silkelemekle yok edeceğim

Ormana çıkmayı severim bilirim bunu
Siz bilmezsiniz elbette çalınan yaprakları
Tıpkı annem gibi güldüm hadi bunu düşünelim
Bir yazma deseni krokisi istiyorum

Devir çizgiler var uzun yollar boyunca
Acının tabii ki koynumuzladır küskünlüğü
Ah beni yaratan yandaş uykum
Hadi beni biraz ölmeye çıkalım

Sayın Kalender,
Dünya dergisinin bu sayısında cesedinizle yer alıyorsunuz

Hakan R. Temiz

EV

Çatı anlaştı kışla, damlatıyor ev.
Eğil, kulaklarını getir ağzıma
bağırırsam herkes duyar,
duyar da üşüyeceğimizi, kimse gelmez
eğil, yoksa üşüyeceğiz.
Penceresi kırıyor kirpiğini,
balkonunda bal sarmaşığı.
Yolunun ağaçları ezberle bilir nefesimizi,
bilir de bırakmaz bir yere.
Evi ev yapan çatısı mı sadece?
Durak arama,
kaçıncı ev bu, kışa terk edilen...
Dön bak.
İnebileceğimiz başka yer yok.
İnebileceğimiz başka yer yok.

Öztekin Düzgün

HALI

I.
Televizyon odasının parkeleri üzerinden
mutfağa kadar düştüm, her ayak gelmiyor şimdi.
Siz olmasın diye üzerime titrerken, ben
-eyvah! Diyordum, kan tadacak bedenim.
Kirlenen ben değilim,
eskiten zaman. Üzerimdeki kir bana değil
size ait.

II.
Varlığım kapatmaya yetmez artık;
doyumsuz çıplaklığınız
daha desenli bedenlerle aldatacak beni.
Kapıdaki çöp tenekesine sığmaz,
nereye atacaksınız bedenimi?

Öztekin Düzgün

MIKNATIS

Çıkar üstümdekilerden bedenimi, gözlerin muhtaç çıplaklığıma,
çıkar üstündekilerden bedenini, gözlerim muhtaç çıplaklığına.
Yere ceket serecek zaman değil; keşfedercesine iştahla
dokunduğum her yerin üzerine katlayıp geliyor avucuma.
Bedenlerimizin hızlıca birleştiği kır gezisi rahatlığı,
göğsümde korkunç uzuvlar, ağzımda elma şekeri var.
Ter yapışkanlık yaparmış, kuru yapraklardan öğrendim,
rüzgâr hörgüç törpülemiş, düşen kamburumdan öğrendim.
Gökyüzünün baktığı, maviye yabancı iki bulutun çarpışık resmi,
gökyüzü tembel, bulut dölüyle mayalanır ağaç kökleri.
Sınır ihlali bize bütün hisirtti, kılavuz gece rahminde beden ihtilali.

Öztekin Düzgün

27. ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ '22

7 Mayıs 2022

ARADA

çağrı'ya

İçine doğrandığın kan boğar uzuvlarını
canın seke seke nefes çekiştirir.
% 5 alkol; (azıcık), haram değil, beden değiştirir
arpa. Ağzında gem, geriden hayat çekiştirir.
Bu seni taşıyan ayaklar, bu senden sarkan etler
öpülse de hissedilmez, içindeki kadın çekiştirir.
Gitsen, sırtın koca kamyon teşbihi
taşısan gelmez, arkandan eşarplı ev çekiştirir.
Tanım dünyan, bağının saydamlaşma uğraşı
beton eklesen belirmez, gözlerini toz çekiştirir.
Ekmeğim senindir gel, şiir seni çekiştirir.

Öztekin Düzgün

KETE

Bir rüya gördüm.
Beyaz bir atın üstündeydim.
Boynundan elime uzanan ip gergin, zorlanan
kollarımda genç damarlar ve avucumu ısıtan sürtünme.
Yaşıyorum, terkimde güven dolu beyazlık,
altımızda bulutlar.
Çocuk vücudumda üşüme, yükseldikçe
artarken korkunun üzerimde işgâli,
kayı elim
düşerken boynundan atımın,
o sıra hissettiğim boşluğumdan bedenimi kavrayan kol gücü,
kalktığım da hâlâ etkisini sürdürüyordu.

...
Anneme anlattım bunları,
mahalleye kete dağıttı.
On yıl dede dolaştım.
Bıyıklarım da sigara rengi açıklığı,
sırtımdaki yeleği kendime post edip dolaştım.
Bu hayatta, kulağıma çalındığı kadarını duydum,
kulağına kadar eğilebildiğime söyledim,
duymasın diye sesimi gürültü sayan.

İnsanda
sonrasında,
sonda kalan şey nedir,
onu merak ediyorum.

Öztekin Düzgün

gelecek dinler tarihi

üç gündür kazıyorlar bu toprağı yorgun kürekler ama eyvah insandır faili
toplulu mezarları dilsiz taşlarla çoğalan halkların kaderi
ister misiniz bir zelzele ki evliyalar da itiraf etsin sapkınlığını
ekinoksları bölerek yurdun dört yanına çalınmış marşları
evvela besmelesiz firarlarla ayyuka çıkalım günahkarız vaki
cenazemde yalın kılıç ayaşlar salınsın
esrarkeşler ve cambazlar ömrümün tanığı
muhakkak çürük bir tabutla gömecekler gövdemi
dört kitaba şerh düşüyorum bu ağıdı

Handenur Dayıca

lilithin öğüdü

aynalara özenen bir cam parçası gibi
öyle yokum öyle yorgun ve nasıl bıktım
böyle boğazımıza kadar pislik içinde
kendi tabutlarımızı oymaya bu denli hevesli
anlaşmalar uluslar bir dünya iç içe rezalet
hangi savaşın ne zaman kaç ölü kazanacağına dair
şeytanın bile hayretle izlediği canlı yayınlanan bu ömürlerimizi
toplayıp en baştan bir elmaya takas etsek
muhakkak kabilin ağzından damlayan kan
havadan sorulur

Handenur Dayıca

27.

ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ '22

7 Mayıs 2022

IGNORAMUS VE ÇÖZÜK GÖMLEK

kalan tek tankımı tek müjdem
dünya barışlarının üçüncüsünde
tohum diye yedim. sarsmadı aklımı.
kırılan dalların günlüğü- üstlendiğim dillerin buyruğu
kımıldanarak yaşamayı dürterdi
sen gül falları biçtiğinde bıyıklarım terlemişti
beni ölü çetelesinde musahhah ettiğin
beni yaysız oksuz savunduğun büyük kıtada
sen bir biçemdin/bana bir anons olarak

ignoramus!*

bir pazar hediye ettiğin ithaflar ve permalı saçların
hakkını ver kozasını deldiğin çanını kırdığın ütüsünü bozduğun
anamların.
beni bulduğun kırık buruk ihtişamda
bana susam tadı bana ev ödevi ver kazlar neden paytak yürür sor
istersen ben elakin sayarım dayım şafak sayar
akif hoca emekliliği alır bir daha ölür
ben unutmamayı seçerim notum büyük kırılır

beni biriktir parıltılar havai fişekler büyürken
beni tekrar kır boz tekrar saçmalat
beni kolektif bilinçten lüksten kontrfileden
beni çağla kavimlerden genetik kültürden
beni tabanca mühürleri tatar güdüklerinden
beni dürbün delikleri kuzgun sidiklerinden
beni diret ritmimi dinlet beni nasılsa yakaladın
kulaklarım işitti gülmem tuttu kıkırdadım
cahilliğimin taşıdığım apoletsizliğimin sevgili armağanı
bilgiden bilmekten bilecek olmaktan
bende bulduğum süsledi
kurtardığım yakamı

*Latince "bilmiyoruz"

Modern bilim bu öğüde dayanarak bildiğimiz şeylerin yanlışlanabileceğini ve
yeni öğrendiklerimiz için de kesin doğruluğun sağlanamayacağını kabul eder.

Mert Özden

Bir yön duygusundan farksız

İçinde acı çekmediğim aşkı bana hediye edecektin
Biçimi benim ülkemde geçmeyen parayı
Yaz geldiğinde ne yapılacağı bilinmez
Ama kar yerini yağmura bırakmış; çamur sokağa
Otobüsü bekliyorum. İşten çıkanların eve dönüş saatini
Kimse yok.
Üşüyorum ki botlarım su alıyor
Yere bakmalar hep gri, kurmaca şehri süslüyor binalar gri
Bacalardan yükselen kömür gri
çocuğun hayatı memuriyet sınavlarına bakıyor : gri
Yedi veya on adım atıyorum
Her adımım bir yıl sürüyor
yön duygusundan farksız
Yosun tutmuş ağaç yanağı
Öbür yarım kürede tayin yıldızı
Bu aşkı yedi veya on yıl taşıyorum
Yüreğin eğimi değişir ağırlığıyla : sevdiğim herkeste çocukluğunu arıyorum
on üç yaşını , sivilceli yüzünü
o zamanki gibi gülüyorsun. Biliyorum başkalarına kayıyor çekik gözlerin
Şimdi ben kaç yaşımdayım
"elli iki mi ?"
gülüşüyoruz.
"gelirken kimseye rastlamadım"

*Uğultudan uzak bu cafe'de buluşalım istedim. Tüm Diyarbakır'ı
yeniden yarattım. Bu kurmaca zamanda sen on üç yaşındasın;
ben elli iki. İlk aşkıma söyleyeceklerim olduğunu düşünüyordum.
Utanmadan konuşmak yıllar alır. Birazdan aklıma gelir.
Bir kedi pencereden pencereye atlıyor. Uyku bastırıyor.
Şiirlerimde çoğunlukla laf atmaktan çekinmediğim o saygısız
garsonlardan biri geliyor gidiyor. Soğuk gün. Korkma.
Çıkıp gittiğimde anı şehirden sen bu yaşta kalmayacaksın.
Her şey benimle ve seninle birlikte yok olacak*

Ozan Behram

27.

ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ '22

7 Mayıs 2022

Şeylerin İzinden

I.

Önce adımların inceliyor
yeniden doğuşa benzer bir kıyıda,
sonra daha mavi bir güneş siliyor
başak görüntünü
taşların hafızasından.

İlgilendirmiyor seni
şu kelebek, ya da
öbür gökyüzü,
dalda üzümü bilmek bile
fazla geliyor.
İstemiyorsun sana kavisler veren
bulut görünümünü.

İşleyerek beyaz giysisini zamanın
sen ki uzanmıştın
dünyanın şeylerinin en derinine:
Ağustos'ta kırlangıçotuna,
Şubat'ta erden kalmış'a, bademe,
Nisan'da renksizlik renginde
— Ama sana bir damla suyun yumru gözleriyle
bakıyor olan,
daima toprağa.

Evet, toprak; çünkü senin
olmaklığının taraçasıdır:
Sen derlersin, kordan ellerinle
— Karanlık vücutsuz omuzlarında yükseldiğinde,
boşluğun tülüne saçılmış
yıldızların karanfillerini
(ki ellerin, yeşertmektedir de
başka alazların külden tohumlarını),

Böylece, başka gölgeler,
günlerin molozu, yıkılmış tanrıların
mozoleleri altında.

II.

Kaybolmak için
gerekli olan bir baltadır
senin sedir ağacına vurulacak.

Ne gecenin ayakuçlarına çizdiği eşik,
ne kapalı kapıları çakşatan rüzgâr.

Şimdi kaybolmak.
kör mesafeyi kateden gözler gibi.

Ama, kaybolmak.
ateşler içindeki kalbi arayan eller gibi.

Ah, kaybolmak,
suyun kenarında derinliği
yoklayan bir ağız gibi.

Ama, kaybolmak,
izi sürülmemiş olanda, yalnızca
dağılmış. Bugünün içinde,
işaretlenmemiş.

Kaybolmak, günü onun şafağında
parçalayan ışık gibi.

Ve ulaşmak, aşmak, doğrultulduğunda
ışıkta kaybolan diğer şeyler gibi
anlamı avuçları içine alan yüzü,
(yine de aramak ceren düşüncüyü sık otlarda
yankının tepmesinde, ya da mavi bir tetikte)

Çünkü aydınlık, gölgede değildir, lakin
onun çeperlerindedir; güneşe sarfedilmiş
birkaç taçyapraksız sözcük, anlamın
taş ile aksamayan birlikteliğinden olacaktır.

III.

Nihayet uyuyorsun,
diğer şeyleriyle birlikte günün (geceyle,
mutlak aydınlığın pervazında, saatle,
şimdinin uçurumuna kurulmamış, —
ansızın meşaleleri altında, sonsuzca
duvara fırlatılmış esrik bir anın)

Ve uyanmak (nihayet kaybolmak gibi),
senin Himalaya'n, senin Savan'ın kükreyişi
(ama uyanması demek değil bozkırın),

Çünkü uyanmak, seçmesidir yeşil bakışın
tenin yamaçlarını, tinin yakamozlarını

(bir uyum ve uyumsuzluk doruğunda
anlaştı gölgen, bulutlar barışmasında),

Ve kurumasıyla mürekkebin, biz, dağılmış
hayvanlar, sürülmemiş düşünceler, birleşiriz tekrar
ışığın sapmasında, boraların demirinde, söylenmemişin
olanaklığında
buluşmuş, kazanacak ya da kaybedecek
hiçbir şeyi olmayan.

Onur Tuna Bozbey

27.

ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ

'22

7 Mayıs 2022

şubat

merhaba, (aslında) kazanacağız!

I
en güzel fotoğraflarını sana saklıyorum yüzümün.
sanki, sana yakınlaştıkça daha güzel bir yer oluyor dünya.

ve ilk taş atıldı dünyaya.
kırk kez düşündü inerken
beni buraya kim, niye, nasıl
diye
ilk taşın atıldığı yere geldim.
ilk taşın kendini yere bıraktığı.

size birçok çok şey diyeceğim
hepsi birbirinden ayrı
hepsi birbiriyle ilintili.

sonunu başından bildiğim
başını sonuna aldığım
nihayetinde sonuyla başı bir
şiir bu.
bir yanlışın izdüşümü.

II
bu masada yerin var sen yoksun.
olmadığında
her yerde olduğun kadar yoksun.

bir at basıyor karnıma adın geçince sözlüklerden.
sahi bu denli bende varken
kendinde nasıl yoksun?

(seni özledim.
tuttum özledim seni.
rüzgâra dolanan saçlarını
saçlarını yüzüme karşı
devam edemedim.)

III
insan uzağında kaldıkça daha da yakınında kalıyor bazı şeylerin.
aslında her karşılaşma daha da yabancı kıldı bizi birbirimize.

(gökyüzü kaybolmuş bir beyazlık şimdi.)

IV
nerede başlıyorsa tekrar oraya dönüyor insan.
her kayıp onu hayal etmekle başlıyor aslında.
önce elimizdekileri
önce yanımızdakileri alıyor hayat.

V
bir ağzı var yalnızlığın
binlerce kulağı.
eksildikçe kendini yeniden inşa ediyor anlam.
söylediklerinin gelebileceği tüm anlamları düşündüm, bitti.
bana yeni şeyler söyle.
bana hem yeni
hem bir şey söyle.

VI
mutlaka orada da öyledir
yine de;
ilk kar düştü buraya
bir daha kalkmamak üzere sanki
sen orada nasılsın?

nasılsın, dünya dönmeye devam ediyor mu?
nasılsın, balkondan dünyayı ikiye bölüyor musun?
nasılsın,
ayı göğsünde yumuşatıyor mu orada da gökyüzü?

VII
alacakaranlık basınca da
diğer şehirlere benzemeyen bir yüzün vardı
ışık ışı rengârenk.
umarım tanrı o an bir fotoğrafımızı çekmiştir.

VIII
vadileri dağlarına üzgün bakan bu şehir bir daha hiçbir fotoğrafa sığacak kadar düzeltmedi
kendini.
düştüğüm her yere şöyle bir bakıyorum:
-yeter artık biraz sus!-

IX
insanın insanda azaldığını gördüm ve sonra çoğalan hiçbir şeye inanmadım bir daha.

nihayetinde herkes dünyayı kurtarmak istiyordu.
dünya ise kendini onlardan kurtarmakla meşgul.

X
her şeyin uzağında durdun.
her şeyin uzağı durdu sende.

şimdi hiç var olmamış kadar uzaksın.
bu yakınlık daha da uzak kıldı birbirimize bizi.
(aslında) o an ben durmadım biraz dünya durdu.
artık içinde sen olmayan bu dünyayı sevmiyorum.

ölülerin gölgeleriyle geçiştiriyoruz evleri
-sanki hiç var olmamış gibi-

hem hiç yoksun şimdi burada
hem hiçbir sokağa verilmemiş henüz adın.

Vedat Barga

27. ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ '22

7 Mayıs 2022

Birbirinden Nefret Eden Çiftin İhanet Tablosu

bağırды ona o da ona bağırды bağırды o da ona bağırды o
kelime olacakken sekti ses kendine çarpıp ortada
oldu kelime duvarda bir tüfek, parlak
ormanında gezerken bağırсын
ona doğru bir bam

bir kelimedir kan ve her şeyden önce bir kelime kırmızısı

bağırды ona o da ona bağırды bağırды o da ona bağırды o
kavradım onu kaldırdım ve bağırma dedim im bağırma
oldu ve sen bir erkek oldun ben bir bam sesi
yarattığı kelimededen sıyrılırken
kadın dedim

bir kelimedir kadın ve her şeyden önce bir kırmızı kelimesi

bağırды ona o da ona bağırды bağırды o da ona bağırды o
erkek ormana daldı ve büyüdü ses bam diye büyüdü
elleriyle kadını ve kan büyüdü kocaman
çıplak vücudundan parıl parıl yaşlar
kanı akmaz hem kim
ihamet parladı duvardan tüfek parladı da ben dedin

bir kelimedir ben ve her şeyden önce bir kırmızı kelime

bağırды ona o ona bağırmadı bağırды o ona bağırmadı o
dedim kendi yarattığım ihaneti elbet kendim ödeyeceğim
bana kadın bakmadı kadın hep kırmızı durdu
bağırmadı ses kırılısın kendi üstüne
el uzandı bana iki güçlü
hayır o ödetecek

sıktı sıktı sıktı bir çıtırtı o kadar.

Utku'can Yazıcı

ses bir
sekti ses kelime
kelime bir düşüncenin
bağırды ona o da aldı tüfeği duvardan
düşünce düştü ses bam dedi düşünce ona kan dedi

im kadın
ihaneti düşün sessizliğin
beni yaratan düşünce sana ne yapmaz

kavradı erkek
gözleri ağladı hep
kimler kanamaz bu havada kimin

erkek baktı
bağır dedi erkek kadına
iki el gibi durdular orada sarılmış iki
ödeyeceğim dedim elbet kendim ödeyeceğim